

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 25 / ສພຊ

ມະຕິຕົກລົງ

ຂອງ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການຕົກລົງຮັບຮອງເອົາລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ
ສະບັບປັບປຸງ

ອີງຕາມມາດຕາ 40 ຂໍ້ 1 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ແລະມາດຕາ 2 ຂໍ້ 1 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ;

ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະເລິກເຊິ່ງກ່ຽວກັບເນື້ອໃນການປັບ ປຸງ ລັດຖະທຳມະນູນແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບປັບປຸງ ໃນກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນເທື່ອທີ 3 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດຊຸດທີ V, ໃນວາລະປະຊຸມຕອນບ່າຍ ຂອງວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003.

ກອງປະຊຸມໄດ້ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1: ຮັບຮອງເອົາລັດຖະທຳມະນູນແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບປັບປຸງ ດ້ວຍຄະແນນສຽງເປັນເອກະສັນ.

ມາດຕາ 2: ມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ
ສະໜາມ ວິຍະເກດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ເລກທີ 32 /ສປປ

ລັດຖະດຳລັດ

ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ລັດຖະທຳມະນູນແຫ່ງ
ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບປັບປຸງ

- ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ໝວດທີ V ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ;
- ອີງຕາມມະຕິຕົກລົງຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 25 /ສພຊ, ລົງວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບປັບປຸງ;
- ອີງຕາມການສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 18/ ຄປຈ, ລົງວັນທີ 9 ພຶດສະພາ 2003.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວອອກລັດຖະດຳລັດ:

- ມາດຕາ 1: ປະກາດໃຊ້ລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບປັບປຸງ.
- ມາດຕາ 2: ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 28 ພຶດສະພາ 2003
ປະທານປະເທດແຫ່ງ ສປປລາວ

ຄຳໄຕ ສີພັນດອນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ລັດຖະທຳມະນູນ
ແຫ່ງ
ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ຄຳນຳ

ນັບເປັນເວລາຫລາຍພັນປີມາແລ້ວ ທີ່ບັນດາບັນພະບູລຸດຂອງຊາດລາວໄດ້ພ້ອມກັບປະຊາ ຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ດຳເນີນການຕໍ່ສູ້ເພື່ອການດຳລົງຄົງຕົວ ແລະຂະຫຍາຍຕົວຢູ່ບົນດິນແດນອັນແສນຮັກແຫ່ງນີ້. ເລີ່ມແຕ່ກາງສະຕະວັດທີ່ສິບສີ່ເປັນຕົ້ນມາ, ບັນພະບູລຸດຂອງພວກເຮົາ ໂດຍສະ ເພາະເຈົ້າຟ້າງຸ່ມ ໄດ້ພາປະຊາຊົນເຮົາກໍ່ຕັ້ງ ແລະສ້າງປະເທດລ້ານຊ້າງໃຫ້ເປັນເອກະພາບ ແລະຈະ ເລີນຮຸ່ງເຮືອງ.

ຕັ້ງແຕ່ສະຕະວັດທີສິບແປດເປັນຕົ້ນມາ, ແຜ່ນດິນລາວໄດ້ຖືກບັນດາອິດທິກຳລັງພາຍນອກຈ້ອງມອງ ແລະ ຮຸກຮານຢູ່ສະເໝີ. ປະຊາຊົນເຮົາໄດ້ພ້ອມກັນເສີມຂະຫຍາຍມູນເຊື້ອອັນພິລະອາດຫານ ບໍ່ຍອມຈຳນົນ ຂອງບັນພະບູລຸດ ແລະໄດ້ຕໍ່ສູ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ໜຽວແໜ້ນ ເພື່ອກອບກູ້ເອກະລາດ, ອິດສະລະພາບ.

ນັບແຕ່ປີ 1930 ເປັນຕົ້ນມາ ພາຍໃຕ້ການນຳພາອັນຖືກຕ້ອງຂອງພັກກອມມູນິດອິນດູຈີນໃນເມື່ອກ່ອນ ແລະພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວໃນປັດຈຸບັນ, ປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າໄດ້ດຳເນີນການຕໍ່ສູ້ອັນຫຍຸ້ງຍາກ ລຳບາກ, ພິລະອາດຫານທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເສຍສະລະ ຈົນສາມາດທັບມ້າງແອກຄອບຄອງ, ການກົດ ຂີ່ຂອງພວກລ່າເມືອງຂຶ້ນ ແລະລະບອບສັກດົນາ, ບົດປ່ອຍປະເທດ ຊາດຢ່າງສົມບູນ, ສ້າງຕັ້ງປະເທດ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໃນວັນທີ 2 ເດືອນ ທັນວາ ປີ 1975, ອັນໄດ້ໄຂສັງກາດ ໃໝ່, ສັງກາດທີ່ປະເທດຊາດມີເອກະລາດ ແລະປະຊາ ຊົນໄດ້ມີອິດສະລະພາບຢ່າງແທ້ຈິງ.

ພາຍຫລັງທີ່ປະເທດຊາດໄດ້ຮັບການບົດປ່ອຍມານີ້ ປະຊາຊົນເຮົາໄດ້ພ້ອມກັນປະຕິບັດສອງ ໜ້າທີ່ຍຸດ ທະສາດຄື: ປົກປັກຮັກສາ ແລະສ້າງສາປະເທດຊາດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການດຳເນີນພາ ລະກິດປ່ຽນແປງໃໝ່ ເພື່ອຂຸດຄົ້ນ ແລະເສີມຂະຫຍາຍກຳລັງແຮງສັງລວມຂອງຊາດ ເຂົ້າໃນການ ສ້າງ ແລະບູລະນະລະບອບປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນ, ສ້າງປະຖົມປັດໃຈກ້າວຂຶ້ນສູ່ລະບອບສັງຄົມ ນິຍົມ.

ມາໃນໄລຍະໃຫມ່ນີ້ ຊີວິດຂອງສັງຄົມໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ລັດເຮົາຕ້ອງມີລັດຖະທຳມະນູນ. ລັດ ຖະທຳມະນູນນີ້ ແມ່ນລັດຖະທຳມະນູນຂອງລະບອບປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນຢູ່ປະເທດເຮົາ ຊຶ່ງໄດ້ ຮັບຮູ້ຜົນງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ປະຊາຊົນເຮົາຍາດມາໄດ້ໃນພາລະກິດຕໍ່ສູ້ປົດປ່ອຍຊາດ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະສ້າງສາປະເທດຊາດ; ກຳນົດລະບອບການເມືອງ, ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ການປ້ອງກັນຊາດ- ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ການຕ່າງປະເທດ, ກຳນົດສິດ ແລະພັນທະພື້ນຖານຂອງພົນລະເມືອງ, ລະບົບການຈັດຕັ້ງ ກົງຈັກລັດໃນໄລຍະໃໝ່. ໃນປະຫວັດສາດຂອງຊາດເຮົາ ເທື່ອນີ້ເປັນເທື່ອທຳອິດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດສິດເປັນເຈົ້າຂອງປະຊາຊົນຢູ່ໃນກົດໝາຍພື້ນຖານຂອງຊາດ.

ລັດຖະທຳມະນູນສະບັບນີ້ ແມ່ນໝາກຜົນລວມຍອດແຫ່ງສະຕິປັນຍາ ແລະການປະກອບ ຄວາມເຫັນຂອງປະຊາຊົນໃນທົ່ວປະເທດ ທີ່ສ່ອງແສງເຖິງເຈດຈຳນົງອັນຍາວນານ ແລະຄວາມຕັດສິນໃຈຢ່າງແຮງກ້າຂອງວົງຄະນະຍາດແຫ່ງຊາດ ທີ່ຈະພ້ອມກັນສູ້ຊົນຈົນບັນລຸຈຸດໝາຍ ສ້າງປະເທດລາວໃຫ້ເປັນປະເທດສັນຕິພາບ, ເອກະລາດ, ປະຊາທິປະໄຕ, ເອກະພາບ ແລະວັດທະນະຖາ ວອນ.

ໝວດທີ I ລະບອບການເມືອງ

ມາດຕາ 1. ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນປະເທດເອກະລາດ, ມີອຳນາດອະທິປະໄຕ ແລະຜົນແຜ່ນດິນອັນຄົບຖ້ວນ ລວມທັງເຂດນ່ານນ້ຳ ແລະນ່ານຟ້າ; ເປັນປະເທດເອກະພາບຂອງທຸກຊົນເຜົ່າ ທີ່ຕັດແຍກອອກຈາກກັນບໍ່ໄດ້.

ມາດຕາ 2. ລັດແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແມ່ນລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນ. ອຳນາດທັງໝົດ ເປັນຂອງປະຊາຊົນ, ໂດຍປະຊາຊົນ ແລະເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງປະຊາ ຊົນບັນດາເຜົ່າ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍບັນດາຊັ້ນຄົນຢູ່ໃນສັງຄົມ ໂດຍແມ່ນກຳມະກອນ, ກະສິກອນ ແລະນັກຮຽນຮູ້ປັນຍາຊົນເປັນຫຼັກແຫຼ່ງ.

ມາດຕາ 3. ສິດເປັນເຈົ້າປະເທດຊາດ ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດ ແລະຮັບ ປະກັນດ້ວຍການເຄື່ອນໄຫວຂອງລະບົບການເມືອງ ຊຶ່ງມີພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວເປັນແຖນນຳ.

ມາດຕາ 4(ໃໝ່). ປະຊາຊົນເປັນຜູ້ສ້າງຕັ້ງອົງການຕົວແທນແຫ່ງສິດອຳນາດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນຊຶ່ງມີຊື່ວ່າສະພາແຫ່ງຊາດ.

ການເລືອກຕັ້ງສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ແມ່ນປະຕິບັດຕາມຫຼັກການທົ່ວໄປ, ສະເໝີພາບ, ໂດຍກົງ ແລະລົງຄະແນນສຽງປິດລັບ.

ຜູ້ປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງມີສິດສະເໜີປິດຜູ້ແທນຂອງຕົນໄດ້ ຖ້າຫາກເຫັນວ່າມີການປະພຶດຕົນ ບໍ່ສົມກຽດສັກສີ ແລະຂາດຄວາມໄວ້ວາງໃຈຈາກປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 5. ສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ທຸກອົງການຂອງລັດໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວຕາມຫລັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ.

ມາດຕາ 6. ລັດປົກປ້ອງສິດອິດສະລະພາບ ແລະ ສິດປະຊາທິປະໄຕຂອງປະຊາຊົນ ທີ່ບໍ່ມີໃຜຈະລ່ວງລະເມີດໄດ້. ທຸກອົງການ ແລະ ພະນັກງານຂອງລັດ ຕ້ອງໂຄສະນາອົບຮົມບັນດານະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍໃຫ້ປະຊາຊົນ ແລະ ພ້ອມກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເພື່ອຮັບປະກັນສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງປະຊາຊົນ. ຫ້າມທຸກການກະທຳແບບອາດຍາສິດ, ຂົ່ມຂູ່ອັນຈະກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍເຖິງກຽດສັກສີ, ຮ່າງກາຍ, ຊີວິດ, ຈິດໃຈ ແລະ ຊັບສົມບັດຂອງປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 7. ແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະພັນກຳມະບານລາວ, ຄະນະຊາວໜຸ່ມປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ, ສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ ແລະ ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ເປັນບ່ອນເຕົ້າໂຮມຄວາມສາມັກຄີ ແລະ ປຸກລະດົມບັນດາຊັ້ນຄົນຂອງທຸກຊົນເຜົ່າເຂົ້າຮ່ວມໃນພາລະກິດປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາປະເທດຊາດ, ເສີມຂະຫຍາຍສິດເປັນເຈົ້າຂອງປະຊາຊົນ, ປົກປັກຮັກສາສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ອັນຊອບທຳຂອງສະມາຊິກໃນອົງການຈັດຕັ້ງຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 8. ລັດປະຕິບັດນະໂຍບາຍສາມັກຄີ ແລະ ສະເໝີພາບລະຫວ່າງຊົນເຜົ່າຕ່າງໆ. ທຸກຊົນເຜົ່າລ້ວນແຕ່ມີສິດປົກປັກຮັກສາ, ເສີມຂະຫຍາຍຮິດຄອງປະເພນີ ແລະ ວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຕົນ ແລະ ຂອງຊາດ. ຫ້າມທຸກການກະທຳແບ່ງແຍກ ແລະ ການປະພຶດຈຳແນກລະຫວ່າງຊົນເຜົ່າ. ລັດປະຕິບັດທຸກມາດຕະການເພື່ອຂະຫຍາຍ ແລະ ຍົກລະດັບເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງທຸກຊົນເຜົ່າໃຫ້ສູງຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 9 (ໃໝ່). ລັດເຄົາລົບ ແລະ ປົກປ້ອງການເຄື່ອນໄຫວອັນຖືກກົດໝາຍຂອງພຸດທະສາສະນິກະຊົນ ແລະ ສາສະນິກະຊົນອື່ນ. ປຸກລະດົມສິ່ງເສີມພະພິກຂຸສາມະເນນ ແລະ ນັກບວດຂອງສາສະໜາໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມ ໃນການເຄື່ອນໄຫວທີ່ເປັນປະໂຫຍດແກ່ປະເທດຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນ. ຫ້າມທຸກການກະທຳ ທີ່ເປັນການແບ່ງແຍກສາສະໜາ, ແບ່ງແຍກປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 10 (ໃໝ່). ລັດຄູ້ມຄອງສັງຄົມດ້ວຍລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍ. ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງພັກ, ລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ແລະ ພົນລະເມືອງທຸກຄົນຕ້ອງເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 11 (ໃໝ່). ລັດປະຕິບັດແນວທາງ, ນະໂຍບາຍປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບທີ່ວ່າປວງຊົນ ແລະ ຮອບດ້ານ; ປັບປຸງ ແລະ ກໍ່ສ້າງກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ, ມີຄວາມຈົງຮັກພັກດີຕໍ່ປະເທດຊາດ ແລະ ຕໍ່ປະຊາຊົນ, ມີຄວາມສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ປົກປັກຮັກສາ

ໝາກຜົນຂອງການປະຕິວັດ, ຊີວິດ, ຊັບສິນ ແລະການອອກແຮງງານຂອງປະຊາຊົນ; ປະ ກອບສ່ວນເຂົ້າ
ໃນພາລະກິດພັດທະນາປະເທດຊາດໃຫ້ຮັ່ງມີເຂັ້ມແຂງ.

ມາດຕາ 12. ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍການຕ່າງປະເທດ
ສັນຕິພາບ, ເອກະລາດ, ມິດຕະພາບ ແລະການຮ່ວມມື; ຂະຫຍາຍສາຍພົວພັນ ແລະການຮ່ວມມືກັບທຸກ
ປະເທດ ບົນຫຼັກການຢູ່ຮ່ວມກັນໂດຍສັນຕິ, ເຄົາລົບເອກະລາດ, ອະທິປະໄຕ, ຜົນແຜ່ນດິນອັນຄົບຖ້ວນ
ຂອງກັນ, ບໍ່ແຊກແຊງເຂົ້າວຽກງານພາຍໃນຂອງກັນ, ສະເໝີພາບ ແລະຕ່າງຝ່າຍຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ.
ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະໜັບສະໜູນການຕໍ່ສູ້ຂອງປະຊາຊົນໃນໂລກ ເພື່ອ
ສັນຕິພາບ, ເອກະລາດແຫ່ງຊາດ, ປະຊາທິປະໄຕ ແລະຄວາມກ້າວໜ້າທາງສັງຄົມ.

ໝວດທີ II

ລະບອບເສດຖະກິດ ແລະສັງຄົມ

ມາດຕາ 13 (ໃໝ່). ເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດຂອງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແມ່ນ
ເສດຖະກິດຫລາຍພາກສ່ວນ ທີ່ຄົງຕົວຢ່າງຍາວນານຊຶ່ງລ້ວນແຕ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມເພື່ອຂະຫຍາຍກຳລັງ
ການຜະລິດ, ເປີດກວ້າງການຜະລິດ, ທຸລະກິດ ແລະການບໍລິການ, ຫັນເສດຖະກິດທຳມະຊາດໄປສູ່ເສດ
ຖະກິດສິນຄ້າ, ປະຕິບັດການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຫັນເປັນທັນສະ ໄໝ; ເຊື່ອມໂຍງກັບເສດ
ຖະກິດຂອງພາກພື້ນ ແລະ ຂອງໂລກ, ເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດມີສະຖຽນລະພາບ ແລະ ຂະຫຍາຍ
ຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະຈິດ ໃຈຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ສູງຂຶ້ນ.

ທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ລ້ວນແຕ່ມີຄວາມສະເໝີພາບຕໍ່ໜ້າກິດໝາຍ ແລະເຄື່ອນໄຫວຕາມກົນ
ໄກເສດຖະກິດຕະຫລາດ, ທັງແຂ່ງຂັນແລະຮ່ວມມືກັນ ຂະຫຍາຍການຜະລິດ, ທຸລະກິດ ພາຍໃຕ້ການດັດ
ສົມຂອງລັດຕາມທິດສັງຄົມນິຍົມ.

ມາດຕາ 14 (ໃໝ່). ລັດ ສົ່ງເສີມທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດພາຍໃນປະເທດ ລົງທຶນເຂົ້າໃນການຜະລິດ,
ທຸລະກິດ ແລະ ການບໍລິການ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຫັນເປັນທັນ
ສະໄໝ, ເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດເຕີບໃຫຍ່ເຂັ້ມແຂງ.

ມາດຕາ 15 (ໃໝ່). ລັດ ສົ່ງເສີມການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດຢູ່ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະ
ຊາຊົນລາວ, ສ້າງສິ່ງແວດລ້ອມອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການນຳເອົາທຶນ, ເຕັກໂນໂລຢີ ແລະ ການ
ຄຸ້ມຄອງທີ່ກ້າວໜ້າ ເຂົ້າສູ່ຂະບວນການຜະລິດ, ທຸລະກິດ ແລະການບໍລິການ.

ຊັບສົມບັດ ແລະທຶນທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງຜູ້ລົງທຶນຢູ່ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ຈະບໍ່ຖືກເກັບເກນ, ບໍ່ຖືກຍຶດ ຫລືໂອນເປັນຂອງລັດ.

ມາດຕາ 16. ລັດປົກປ້ອງ ແລະເສີມຂະຫຍາຍບັນດາຮູບການກຳມະສິດຂອງລັດ, ຂອງລວມໝູ່, ເອກະເທດ, ເອກະຊົນພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດທີ່ລົງທຶນຢູ່ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ.

ມາດຕາ 17(ໃໝ່). ລັດປົກປ້ອງສິດກ່ຽວກັບກຳມະສິດ (ສິດຄອບຄອງ, ສິດນຳໃຊ້, ສິດໄດ້ຮັບ ຫມາກຜົນ, ສິດຊື້ຂາດ) ແລະສິດສືບທອດຊັບສົມບັດຂອງການຈັດຕັ້ງ ແລະຂອງບຸກຄົນ. ສຳລັບທີ່ດິນແມ່ນເປັນກຳມະສິດຂອງວົງຄະນະຍາດແຫ່ງຊາດ, ລັດຮັບປະກັນສິດນຳໃຊ້, ສິດໂອນ ແລະສິດສືບທອດຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 18(ໃໝ່). ລັດຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ ຕາມກົນໄກເສດຖະກິດຕະຫລາດທີ່ມີການດັດສົມຂອງລັດ, ປະຕິບັດຫລັກການສົມທົບການຄຸ້ມຄອງລວມສູນ ເປັນເອກະພາບຂອງຂະແໜງການສູນກາງກັບການແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 19. ທຸກອົງການຈັດຕັ້ງ ແລະພົນລະເມືອງທຸກຄົນ ຕ້ອງປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ: ໜ້າດິນ, ພື້ນດິນ, ປ່າໄມ້, ສັດ, ແຫລ່ງນ້ຳ ແລະອາກາດ.

ມາດຕາ 20(ໃໝ່). ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍເປີດ ກວ້າງການພົວພັນຮ່ວມມືເສດຖະກິດກັບຕ່າງປະເທດ ໂດຍນຳໃຊ້ຮູບການສຳພັນເສດຖະກິດແບບຫລາຍທິດ, ຫລາຍຝ່າຍ, ຫລາຍຮູບແບບ ບົນຫລັກການເຄົາລົບເອກະລາດ, ອະທິປະໄຕ ຂອງກັນ, ສະເໝີພາບ ແລະຕ່າງຝ່າຍຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ.

ມາດຕາ 21(ໃໝ່). ລັດໃຫ້ຄວາມສຳຄັນແກ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ ຕິດພັນກັບການພັດທະນາວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ໂດຍໃຫ້ບູລິມະສິດແກ່ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ.

ມາດຕາ 22(ໃໝ່). ລັດເອົາໃຈໃສ່ປະຕິບັດນະໂຍບາຍພັດທະນາການສຶກສາ, ປະຕິບັດລະບອບການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມແບບບັງຄັບ ເພື່ອສ້າງຄົນລາວໃຫ້ເປັນພົນລະເມືອງດີ, ມີຄຸນສົມບັດສິນທຳ ປະຕິວັດ, ມີຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມສາມາດ.

ລັດ ແລະທີ່ວສັງຄົມ ຕັ້ງຫນ້າພັດທະນາການສຶກສາແຫ່ງຊາດໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ, ສ້າງໂອ ກາດ ແລະເງື່ອນໄຂໃຫ້ປະຊາຊົນໄດ້ຮັບການສຶກສາຢ່າງທົ່ວເຖິງ ໂດຍສະເພາະປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກ, ຊົນເຜົ່າ, ແມ່ຍິງ, ເດັກນ້ອຍ ແລະຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ.

ລັດສົ່ງເສີມ ແລະ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ເອກະຊົນລົງທຶນເຂົ້າໃນການພັດທະນາການສຶກສາແຫ່ງຊາດຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 23(ໃໝ່). ລັດສິ່ງເສີມການອະນຸລັກວັດທະນະທຳ ທີ່ເປັນເອກະລັກ ແລະເປັນມູນເຊື້ອອັນ ດີງາມ ຂອງຊາດ ແລະ ຂອງຊົນເຜົ່າ ສົມທົບກັບການຮັບເອົາວັດທະນະທຳທີ່ກ້າວໜ້າຂອງໂລກຢ່າງມີການ ເລືອກເຟັ້ນ.

ລັດສິ່ງເສີມການເຄື່ອນໄຫວວັດທະນະທຳ, ສິນລະປະວັນນະຄະດີ, ການປະດິດຄົດແຕ່ງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາມໍລະດົກທາງດ້ານວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ທຳມະຊາດ, ບູລະນະປະຕິ ສັງຂອນວັດຖຸບູຮານ ແລະ ບູຊະນິຍະສະຖານ.

ລັດເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍວຽກງານສົ່ງເສີມເພື່ອຮັບໃຊ້ພາລະກິດປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ຫ້າມທຸກການເຄື່ອນໄຫວດ້ານວັດທະນະທຳ ທຳລາຍໃຊ້ສິ່ງມວນຊົນ ເພື່ອກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ, ທຳລາຍຮິດຄອງປະເພນີອັນດີງາມ ຫລືກຽດສັກສີຂອງຄົນລາວ.

ມາດຕາ 24(ໃໝ່). ລັດເອົາໃຈໃສ່ສິ່ງເສີມສະຕິປັນຍາ ແລະຫົວຄິດປະດິດສ້າງໃນວຽກງານການ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຢີ, ປົກປ້ອງຊັບສິນທາງປັນຍາ ໄປຄຽງຄູ່ກັບ ການບຳລຸງ ແລະ ກໍ່ສ້າງນັກວິທະຍາສາດ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຫັນເປັນ ທັນສະໄໝ.

ມາດຕາ 25(ໃໝ່). ລັດເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງ ແລະຂະຫຍາຍວຽກງານສາທາລະນະສຸກ ເພື່ອຮັກສາສຸຂະ ພາບຂອງປະຊາຊົນ.

ລັດ ແລະສັງຄົມຕັ້ງໜ້າກໍ່ສ້າງ ແລະປັບປຸງລະບົບການກັນພະຍາດ ແລະປົນປົວຄົນເຈັບຢ່າງທົ່ວ ເຖິງ, ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ປະຊາຊົນທຸກຄົນໄດ້ຮັບການເບິ່ງແຍງດ້ານສຸຂະພາບ ໂດຍສະເພາະແມ່ນແມ່ ແລະ ເດັກນ້ອຍ, ປະຊາຊົນຜູ້ທຸກຍາກ ແລະຜູ້ຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກ ເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນມີ ສຸຂະພາບດີ.

ລັດສິ່ງເສີມ ແລະ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ເອກະຊົນລົງທຶນ ເປີດການບໍລິການດ້ານສາທາລະນະສຸກ ຕາມລະ ບຽບກົດໝາຍ.

ຫ້າມທຸກການບໍລິການດ້ານສາທາລະນະສຸກ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 26(ໃໝ່). ລັດ ແລະສັງຄົມເອົາໃຈໃສ່ຊຸກຍູ້, ສິ່ງເສີມ ແລະລົງທຶນເຂົ້າໃນການກິລາກາຍຍະ ກຳຂອງມະຫາຊົນ ນັບທັງປະເພດກິລາທີ່ເປັນມູນເຊື້ອອັນດີງາມຂອງເຜົ່າຕ່າງໆ ແລະ ກິລາສາກົນເພື່ອ ຍົກລະດັບຄວາມສາມາດດ້ານການກິລາໃຫ້ສູງຂຶ້ນ, ເສີມສ້າງກຳລັງ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 27 (ໃໝ່). ລັດ ແລະສັງຄົມເອົາໃຈໃສ່ພັດທະນາສີມິແຮງງານ; ຍົກສູງວິໄນແຮງງານ, ສິ່ງເສີມ ວິຊາຊີບ ແລະ ວຽກເຮັດງານທຳຂອງປະຊາຊົນ; ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຜູ້ອອກ ແຮງງານ.

ມາດຕາ 28(ໃໝ່). ລັດ ແລະ ສັງຄົມເອົາໃຈໃສ່ປະຕິບັດນະໂຍບາຍສະຫວັດດີການສັງຄົມເປັນຢ່າງ ດີ ໂດຍສະເພາະຕໍ່ວິລະຊົນແຫ່ງຊາດ, ນັກຮົບແຂ່ງຂັນ, ພະນັກງານບຳນານ, ຜູ້ເສຍອົງຄະ, ຄອບຄົວຜູ້ເສຍ ສະລະຊີວິດ ເພື່ອພາລະກິດປະຕິວັດ ແລະຜູ້ມີຄຸນງາມຄວາມດີຕໍ່ປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 29 (ໃໝ່). ລັດ, ສັງຄົມ ແລະຄອບຄົວເອົາໃຈໃສ່ປະຕິບັດນະໂຍບາຍພັດທະນາ ແລະ ສົ່ງ ເສີມ ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ, ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ.

ມາດຕາ 30(ໃໝ່). ລັດ ແລະ ສັງຄົມສົ່ງເສີມ, ພັດທະນາ ແລະ ເປີດກວ້າງການທ່ອງທ່ຽວວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະທຳມະຊາດ.

ທຳມະການທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ຈະສ້າງຄວາມເສື່ອມເສຍຕໍ່ວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ ຫລື ຂັດກັບ ລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ.

ໝວດທີ III (ໃໝ່)

ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ

ມາດຕາ 31(ໃໝ່). ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງກຳລັງປ້ອງກັນ ຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ເປັນພັນທະຂອງທຸກການຈັດຕັ້ງ ແລະພົນລະເມືອງລາວທຸກຄົນ ໃນ ການ ປົກປັກຮັກສາຄວາມເປັນເອກະລາດ, ອຳນາດອະທິປະໄຕ ແລະຜືນແຜ່ນດິນອັນຄົບຖ້ວນຂອງປະເທດ ຊາດ; ປົກປັກຮັກສາຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ, ຮັບປະກັນສະຖຽນລະພາບ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງ ຂອງລະບອບປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນ.

ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຕ້ອງສົມທົບແໜ້ນກັບການພັດທະນາເສດຖະກິດ- ສັງ ຄົມ.

ມາດຕາ 32(ໃໝ່). ກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງ ແລະ ກໍ່ສ້າງຕົນ ເອງໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ເຂັ້ມແຂງ, ເຊິດຊອຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ປະເທດຊາດ, ເປັນກຳລັງປະກອບອາວຸດຂອງ ປະຊາຊົນ ທີ່ມີທາດແທ້ປະຕິວັດ, ລະບຽບວິໄນເຂັ້ມງວດ ແລະ ມີແບບແຜນທັນສະໄໝ, ມີຄວາມສາ ມາດໃນການສູ້ຮົບສູງ; ເປັນກຳລັງຫລັກແຫລ່ງໃນການຮັກສາຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງປະເທດ ຊາດ, ຄວາມ ສະຫງົບ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ.

ລັດເອົາໃຈໃສ່ປະກອບວັດຖຸອຸປະກອນ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຢີ, ພາຫະນະ, ເຄື່ອງມື ແລະຍົກ ລະດັບຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ວິຊາສະເພາະ, ຢຸດທະສິນ ແລະ ຢຸດທະວິທີຂອງກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ- ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບໃຫ້ສູງຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 33 (ໃໝ່). ລັດ ແລະສັງຄົມເອົາໃຈໃສ່ປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ເບິ່ງແຍງຊີວິດການເປັນຢູ່ທາງດ້ານ ວັດຖຸ ແລະຈິດໃຈ ແລະປະຕິບັດນະໂຍບາຍແນວທັງຕໍ່ກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເພື່ອ ເພີ່ມທະວີຄວາມສາມາດໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດແລະຮັກສາຄວາມສະຫງົບ ຂອງສັງຄົມ.

ກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຍົກສູງຈິດໃຈເພິ່ງຕົນເອງ, ກຸ້ມຕົນ ເອງ, ອອກແຮງສ້າງພະລາທິການກັບທີ່ ເພື່ອຮັບປະກັນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ແລະປະ ກອບສ່ວນ ໃນການສ້າງສາພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ໝວດທີ IV ສິດ ແລະພັນທະພື້ນຖານຂອງພົນລະເມືອງ

ມາດຕາ 34. ພົນລະເມືອງລາວ ແມ່ນຜູ້ທີ່ມີສັນຊາດລາວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 35. ພົນລະເມືອງລາວ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກຍິງຊາຍ, ຖານະທາງດ້ານສັງຄົມ, ລະດັບການສຶກສາ, ຄວາມເຊື່ອຖື ແລະຊົນເຜົ່າ ລ້ວນແຕ່ມີຄວາມສະເໝີພາບຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 36(ໃໝ່). ພົນລະເມືອງລາວຜູ້ທີ່ມີອາຍຸແຕ່ສິບແປດປີຂຶ້ນໄປ ມີສິດປ່ອນບັດເລືອກຕັ້ງ ແລະຜູ້ທີ່ມີ ອາຍຸແຕ່ຊາວເອັດປີຂຶ້ນໄປ ມີສິດສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງ ເວັ້ນເສຍແຕ່ຜູ້ເປັນບ້າ, ເສຍຈິດ ແລະຜູ້ທີ່ຖືກສານ ຕັດສິນປົດສິດເລືອກຕັ້ງ ແລະສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງ.

ມາດຕາ 37. ພົນລະເມືອງລາວຍິງຊາຍ ມີສິດເທົ່າທຽມກັນ ໃນດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດ, ວັດທະ ນະທຳ-ສັງຄົມ ແລະຄອບຄົວ.

ມາດຕາ 38. ພົນລະເມືອງລາວ ມີສິດໄດ້ຮັບການສຶກສາຮຳຮຽນ, ຍົກສູງຄວາມກ້າວໜ້າ.

ມາດຕາ 39(ໃໝ່). ພົນລະເມືອງລາວມີສິດເຮັດວຽກ ແລະປະກອບອາຊີບທີ່ບໍ່ຂັດກັບກົດໝາຍ. ຜູ້ອອກ ແຮງງານມີສິດໄດ້ຮັບການພັກຜ່ອນ, ໄດ້ຮັບການປົ່ນປົວໃນເວລາເຈັບເປັນ, ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອໃນກໍ ລະນີທີ່ໝົດຄວາມສາມາດອອກແຮງງານ, ເສຍອົງຄະ, ໃນເວລາເຖົ້າແກ່ ແລະໃນກໍລະນີອື່ນໆຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 40. ພົນລະເມືອງລາວ ມີສິດເສລີພາບໃນການຕັ້ງພູມລຳເນົາ ແລະໃນການໄປມາ ຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 41(ໃໝ່). ພົນລະເມືອງລາວ ມີສິດຮ້ອງທຸກ, ຮ້ອງຟ້ອງ ແລະສະເໜີຄວາມເຫັນຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ພົວພັນເຖິງສິດ ແລະຜົນປະໂຫຍດລວມ ຫລືສິດ ແລະຜົນປະໂຫຍດສະ ເພາະຂອງຕົນ.

ຄຳຮ້ອງທຸກ, ຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ແລະຄວາມເຫັນຂອງພົນລະເມືອງຕ້ອງໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ ແລະແກ້ໄຂຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 42(ໃໝ່). ພົນລະເມືອງລາວມີສິດໂດຍບໍ່ມີໃຜຈະລ່ວງລະເມີດໄດ້ທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ກຽດສັກສີ ແລະເຄຫະສະຖານ. ພົນລະເມືອງລາວຈະບໍ່ຖືກຈັບຕົວ ຫລືກວດຄົ້ນເຄຫະສະຖານ ຖ້າຫາກບໍ່ມີຄຳສັ່ງຂອງໄອຍະການ ຫລືສານປະຊາຊົນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 43. ພົນລະເມືອງລາວ ມີສິດເສລີພາບໃນການເຊື່ອຖື ຫລືບໍ່ເຊື່ອຖືສາສະໜາ.

ມາດຕາ 44. ພົນລະເມືອງລາວ ມີສິດເສລີພາບໃນການປາກເວົ້າ, ຂີດຂຽນ, ໂຮມຊຸມນຸມ, ຈັດຕັ້ງສະມາຄົມ ແລະເດີນຂະບວນ ທີ່ບໍ່ຂັດກັບລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 45. ພົນລະເມືອງລາວມີສິດເສລີພາບໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະນຳໃຊ້ຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ ແລະເຕັກໂນໂລຢີ, ປະດິດສ້າງສິນລະປະວັນນະຄະດີ ແລະດຳເນີນການເຄື່ອນໄຫວວັດທະນະທຳ ທີ່ບໍ່ຂັດກັບລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 46. ລັດປົກປ້ອງສິດ ແລະຜົນປະໂຫຍດອັນຖືກກົດໝາຍຂອງພົນລະເມືອງລາວທີ່ຢູ່ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 47. ພົນລະເມືອງລາວ ມີພັນທະເຄົາລົບລັດຖະທຳມະນູນ ແລະກົດໝາຍ, ປະຕິບັດລະບຽບການອອກແຮງງານ, ລະບຽບການດຳລົງຊີວິດຂອງສັງຄົມ ແລະຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງບ້ານເມືອງ.

ມາດຕາ 48. ພົນລະເມືອງລາວມີພັນທະເສຍພາສີ ແລະສ່ວຍສາອາກອນຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 49. ພົນລະເມືອງລາວ ມີພັນທະປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ ແລະປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ປະຕິບັດພັນທະການທະຫານຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 50. ຊາວຕ່າງດ້າວ ແລະຜູ້ບໍ່ມີສັນຊາດ ກໍມີສິດໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສິດ ແລະເສລີພາບ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍຂອງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ມີສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ

ແລະ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ມີພັນທະເຄົາລົບລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍ ຂອງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ.

ມາດຕາ 51. ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອະນຸຍາດການລີ້ໄພໃຫ້ແກ່ຄົນຕ່າງປະເທດ ທີ່ຖືກປາບປາມຍ້ອນໄດ້ທຳການຕໍ່ສູ້ເພື່ອອິດສະລະພາບ, ຄວາມເປັນທຳ, ສັນຕິພາບ ແລະ ພາລະກິດວິທະຍາສາດ.

ໝວດທີ V ສະພາແຫ່ງຊາດ

ມາດຕາ 52(ໃໝ່). ສະພາແຫ່ງຊາດ ແມ່ນອົງການຕົວແທນແຫ່ງສິດອຳນາດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ, ເປັນອົງການອຳນາດແຫ່ງລັດ ແລະ ທັງເປັນອົງການນິຕິບັນຍັດທີ່ມີສິດຕິກຳລົງບັນຫາພື້ນຖານຂອງປະເທດຊາດ, ຕິດຕາມກວດກາການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການບໍລິຫານ, ສານປະຊາຊົນ ແລະ ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 53 (ໃໝ່). ສະພາແຫ່ງຊາດມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງ, ຮັບຮອງເອົາ ຫລືປ່ຽນແປງລັດຖະທຳມະນູນ;
2. ພິຈາລະນາ, ຮັບຮອງເອົາ, ປ່ຽນແປງ ຫລື ລົບລ້າງກົດໝາຍ;
3. ພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາການກຳນົດ, ການປ່ຽນແປງ ຫລື ລົບລ້າງພາສີ ແລະ ສ່ວຍສາອາກອນ;
4. ພິຈາລະນາ, ຮັບຮອງເອົາແຜນຍຸດທະສາດແຫ່ງການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ;
5. ເລືອກຕັ້ງ ຫລືປົດຕຳແໜ່ງປະທານ, ຮອງປະທານ ແລະ ກຳມະການຄະນະປະຈຳ ສະ ພາແຫ່ງຊາດ;
6. ເລືອກຕັ້ງ ຫລືປົດຕຳແໜ່ງປະທານປະເທດ ແລະ ຮອງປະທານປະເທດ ຕາມການສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ;
7. ພິຈາລະນາ, ຮັບຮອງເອົາການສະເໜີແຕ່ງຕັ້ງ ຫລືປົດຕຳແໜ່ງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຕາມການສະເໜີຂອງປະທານປະເທດ, ພິຈາລະນາ, ຮັບຮອງເອົາໂຄງປະກອບກົງຈັກຂອງລັດຖະບານ, ການແຕ່ງຕັ້ງ, ການຍົກຍ້າຍ ຫລືການປົດຕຳແໜ່ງສະມາຊິກລັດຖະບານ ຕາມການສະເໜີຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ;
8. ເລືອກຕັ້ງ ຫລື ປົດຕຳແໜ່ງປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະ ໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ຕາມການສະເໜີຂອງປະທານປະເທດ;
9. ຕົກລົງສ້າງຕັ້ງ ຫລືຍຸບເລີກກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ ແລະ ນະຄອນ, ຕົກລົງເຂດແດນຂອງແຂວງ ແລະ ນະຄອນ ຕາມການສະເໜີຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ;
10. ຕົກລົງໃຫ້ນິລະໂທດກຳ;

11. ຕົກລົງໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫລື ລົບລ້າງສິນທິສັນຍາ, ສັນຍາທີ່ໄດ້ເຊັນກັບຕ່າງປະເທດຕາມກົດໝາຍ;

12. ຕົກລົງບັນຫາສົງຄາມ ຫລືສັນຕິພາບ;

13. ຕິດຕາມກວດກາການເຄົາລົບ ແລະປະຕິບັດລັດຖະທຳມະນູນ ແລະກົດໝາຍ;

14. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 54(ໃໝ່). ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຕ່ລະຊຸດມີອາຍຸການຫ້າປີ.

ສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ແມ່ນພົນລະເມືອງລາວເປັນຜູ້ເລືອກຕັ້ງ ຕາມລະບຽບການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ການເລືອກຕັ້ງສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດຊຸດໃໝ່ ຕ້ອງໃຫ້ແລ້ວຢ່າງຊ້າຫົກສິບວັນ ກ່ອນສະ ພາແຫ່ງຊາດຊຸດເກົ່າຈະໝົດອາຍຸການ.

ໃນກໍລະນີທີ່ເກີດສົງຄາມ ຫລືດ້ວຍສາຍເຫດອື່ນ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃຫ້ແກ່ການເລືອກຕັ້ງ ນັ້ນສະພາແຫ່ງຊາດອາດຈະຕ້ອນອາຍຸການຂອງຕົນກໍໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງດຳເນີນການເລືອກຕັ້ງສະມາຊິກ ສະພາແຫ່ງຊາດຊຸດໃໝ່ ຢ່າງຊ້າບໍ່ໃຫ້ເກີນຫົກເດືອນ ພາຍຫລັງສະພາບການໄດ້ກັບຄືນສູ່ປົກກະຕິ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ສະພາແຫ່ງຊາດຈະດຳເນີນການເລືອກຕັ້ງສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດກ່ອນ ການໝົດອາຍຸການຂອງຕົນກໍໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີຢ່າງໜ້ອຍສອງສ່ວນສາມຂອງຈຳນວນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.

ມາດຕາ 55. ສະພາແຫ່ງຊາດເລືອກຕັ້ງຄະນະປະຈຳຂອງຕົນ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍປະທານ, ຮອງປະທານ ແລະກຳມະການຈຳນວນໜຶ່ງ.

ປະທານ ແລະຮອງປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ ເປັນທັງປະທານ ແລະຮອງປະທານຄະນະປະ ຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 56(ໃໝ່). ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ແມ່ນອົງການປະຈຳການຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ, ປະຕິບັດໜ້າທີ່ແທນສະພາແຫ່ງຊາດ ໃນເວລາທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດບໍ່ໄດ້ເປີດກອງປະຊຸມ.

ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ກະກຽມກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະຮັບປະກັນໃຫ້ສະພາແຫ່ງຊາດ ປະຕິບັດແຜນ ການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;
2. ຕິດຕາມໝາຍ ແລະອະທິບາຍລັດຖະທຳມະນູນ ແລະກົດໝາຍຕ່າງໆ;
3. ຕິດຕາມກວດກາການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການບໍລິຫານ, ສານປະຊາຊົນ ແລະອົງການ ໄອຍະການປະຊາຊົນ ໃນເວລາທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດບໍ່ໄດ້ເປີດກອງປະຊຸມ;
4. ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫລື ປົດຕຳແໜ່ງຜູ້ພິພາກສາຂອງສານປະຊາຊົນທຸກຂັ້ນ ແລະຜູ້ພິພາກສາຂອງສານທະຫານ;
5. ຮຽກໂຮມກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ;

6. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 57. ສະພາແຫ່ງຊາດເປີດກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນປີລະສອງເທື່ອ ໂດຍແມ່ນຄະນະປະ ຈຳ ສະພາແຫ່ງຊາດເປັນຜູ້ຮຽກໂຮມ.

ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ອາດຈະຮຽກໂຮມກອງປະຊຸມສະໄໝວິສາມັນກໍໄດ້ ຖ້າຫາກເຫັນ ວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 58. ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດຈະດຳເນີນໄດ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອຫາກມີສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ເຂົ້າຮ່ວມຫລາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຈຳນວນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດທັງໝົດ.

ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຈະມີຄຸນຄ່າໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບຄະແນນສຽງຫລາຍກວ່າ ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຈຳນວນສະມາຊິກທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ເວັ້ນເສຍແຕ່ກໍລະນີທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 54, 66 ແລະ ມາດຕາ 97 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ.

ມາດຕາ 59 (ໃໝ່). ອົງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ມີສິດສະເໜີສ້າງຮ່າງກົດໝາຍມີ ດັ່ງນີ້:

1. ປະທານປະເທດ;
2. ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ;
3. ລັດຖະບານ;
4. ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ;
5. ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ;
6. ແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນຂັ້ນສູນກາງ;

ມາດຕາ 60. ກົດໝາຍທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ຮັບຮອງເອົາແລ້ວນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ປະກາດໃຊ້ໂດຍປະ ທານ ປະເທດ ຢ່າງຊ້າບໍ່ໃຫ້ເກີນສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຮອງເປັນຕົ້ນໄປ. ໃນໄລຍະເວລາດັ່ງກ່າວນັ້ນ ປະທານປະເທດມີສິດສະເໜີໃຫ້ສະພາແຫ່ງຊາດພິຈາລະນາຄືນໃໝ່. ກົດໝາຍທີ່ໄດ້ນຳອອກພິຈາລະນາ ຄືນໃໝ່ນັ້ນ ຖ້າວ່າສະພາແຫ່ງຊາດຫາກຍັງຕົກລົງຢັ້ງຢືນເອົາຕາມເດີມແລ້ວ ປະ ທານປະເທດກໍຕ້ອງ ປະກາດໃຊ້ພາຍໃນກຳນົດສິບຫ້າວັນ.

ມາດຕາ 61. ບັນດາບັນຫາທີ່ກ່ຽວພັນເຖິງຊາຕາກຳຂອງປະເທດຊາດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນໃຫຍ່ ຫລວງຂອງປະຊາຊົນ ຕ້ອງຜ່ານສະພາແຫ່ງຊາດ ຫລືຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ໃນເວລາທີ່ສະພາ ແຫ່ງຊາດບໍ່ໄດ້ເປີດກອງປະຊຸມ.

ມາດຕາ 62(ໃໝ່). ສະພາແຫ່ງຊາດສ້າງຕັ້ງບັນດາກຳມາທິການຂອງຕົນ ຊຶ່ງມີໜ້າທີ່ພິຈາລະນາຮ່າງ ກົດໝາຍ ແລະຮ່າງລັດຖະບັນຍັດ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະປະ ທານປະເທດ

ພ້ອມທັງຊ່ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດປະຕິບັດສິດກວດກາການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການບໍລິຫານ, ສານປະຊາຊົນ ແລະອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 63(ໃໝ່). ສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດມີສິດຊຶກຖາມນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຫລືສະມາຊິກລັດຖະບານ, ປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ. ບຸກຄົນທີ່ຖືກຊຶກຖາມນັ້ນຕ້ອງຊີ້ແຈງຕໍ່ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດດ້ວຍວາຈາ ຫລືເປັນລາຍລັກອັກສອນ.

ມາດຕາ 64. ສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ຈະບໍ່ຖືກດຳເນີນຄະດີ ຫລືກັກຂັງ ຖ້າຫາກບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຫລືຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ໃນເວລາທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດບໍ່ໄດ້ເປີດກອງປະຊຸມ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການກະທຳຜິດເຊິ່ງໜ້າ ຫລືຮີບດ່ວນນັ້ນ ອົງການທີ່ກັກຂັງສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງລາຍງານທັນທີໃຫ້ສະພາແຫ່ງຊາດ ຫລືຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດໃນເວລາທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດບໍ່ໄດ້ເປີດກອງປະຊຸມ ເພື່ອພິຈາລະນາຕົກລົງ. ການສືບສວນ-ສອບສວນບໍ່ເປັນສາຍ ເຫດພາໃຫ້ສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດທີ່ຖືກດຳເນີນຄະດີນັ້ນ ຂາດປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ.

ໝວດທີ VI
ປະທານປະເທດ

ມາດຕາ 65. ປະທານປະເທດ ເປັນປະມຸກລັດແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ເປັນຜູ້ຕາງໜ້າໃຫ້ປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ທັງຢູ່ພາຍໃນ ແລະຕໍ່ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 66(ໃໝ່). ປະທານປະເທດ ແມ່ນສະພາແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ເລືອກຕັ້ງໂດຍໄດ້ຮັບຄະແນນສູງຢ່າງໜ້ອຍສອງສ່ວນສາມ ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.

ປະທານປະເທດມີອາຍຸການເທົ່າກັບອາຍຸການຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ.

- ມາດຕາ 67(ໃໝ່).** ປະທານປະເທດ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:
1. ປະກາດໃຊ້ລັດຖະທຳມະນູນ ແລະກົດໝາຍ ທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ຕົກລົງຮັບຮອງເອົາແລ້ວ. ອອກລັດຖະບັນຍັດ ແລະ ລັດຖະດຳລັດ ;
  2. ສະເໜີການແຕ່ງຕັ້ງ ຫລືປົດຕຳແໜ່ງນາຍົກລັດຖະມົນຕີທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາຕົກລົງ ;
  3. ແຕ່ງຕັ້ງ ຫລືປົດຕຳແໜ່ງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫລືປົດຕຳແໜ່ງສະມາຊິກລັດຖະບານ ພາຍຫລັງທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ຮັບຮອງເອົາແລ້ວ ;

4. ແຕ່ງຕັ້ງ ຫລື ປົດຕຳແໜ່ງຮອງປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ຕາມການສະເໜີຂອງປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ, ແຕ່ງຕັ້ງ ຫລື ປົດຕຳແໜ່ງຮອງໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ຕາມການສະເໜີຂອງໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ;

5. ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫລື ປົດຕຳແໜ່ງເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຕາມການສະເໜີຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ;

6. ເປັນແມ່ທັບກຳລັງປະກອບອາວຸດປະຊາຊົນ ;

7. ຕົກລົງເລື່ອນຊັ້ນ ຫລື ປົດຊັ້ນນາຍພົນຢູ່ໃນກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຕາມການສະເໜີຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ;

8. ຮຽກໂຮມ ແລະເປັນປະທານກອງປະຊຸມພິເສດຂອງລັດຖະບານ ;

9. ຕົກລົງປະດັບຫວຽນຄຳແຫ່ງຊາດ, ຫວຽນກຽດຕິຄຸນ, ຫວຽນໄຊ ແລະ ນາມມະຍົດສູງສຸດແຫ່ງລັດ ;

10. ຕົກລົງການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ ;

11. ຕົກລົງການລະດົມພົນທົ່ວໄປ ຫລືເປັນພາກສ່ວນ, ຕົກລົງພາວະສຸກເສີນໃນທົ່ວປະເທດ ຫລືໃນທ້ອງຖິ່ນໃດໜຶ່ງ ;

12. ປະກາດການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫລື ການລົບລ້າງສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາທີ່ໄດ້ເຊັນກັບຕ່າງປະເທດ ;

13. ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ມີອຳນາດເຕັມຂອງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນ ລາວ ໄປປະຈຳຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຫລືຮຽກກັບຄືນປະເທດ ຕາມການສະເໜີຂອງນາຍົກລັດ ຖະມົນຕີ, ຮັບຮອງເອົາຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ມີອຳນາດເຕັມຂອງຕ່າງປະເທດ ທີ່ມາປະຈຳຢູ່ສາ ທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນ ລາວ ;

14. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 68(ໃໝ່). ປະທານປະເທດມີຮອງປະທານປະເທດ ຊຶ່ງແມ່ນສະພາແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ເລືອກຕັ້ງໂດຍໄດ້ຮັບຄະແນນສຽງຫລາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.

ຮອງປະທານປະເທດ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງປະທານປະເທດ ແລະ ຕາງໜ້າໃຫ້ປະທານປະເທດໃນເວລາປະທານປະເທດຕິດຂັດ.

**ໝວດທີ VII
ລັດຖະບານ**

ມາດຕາ 69 . ລັດຖະບານ ແມ່ນອົງການບໍລິຫານແຫ່ງລັດ.

ລັດຖະບານ ຄຸ້ມຄອງຢ່າງເປັນເອກະພາບການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງລັດໃນທຸກດ້ານ: ການເມືອງ, ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະການຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 70 (ໃໝ່). ລັດຖະບານມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະ ມະຕິຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ, ລັດຖະບັນຍັດ ແລະ ລັດຖະດຳລັດຂອງປະທານປະເທດ ;
2. ສະເໜີຮ່າງກົດໝາຍ ແລະ ຮ່າງລັດຖະບັນຍັດຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ, ຮ່າງລັດຖະດຳລັດຕໍ່ປະທານປະເທດ ;
3. ກຳນົດແຜນຢຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳປີ ແລ້ວນຳສະເໜີໃຫ້ສະພາແຫ່ງຊາດພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງເອົາ. ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ, ຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາ ແຫ່ງຊາດ (ໃນເວລາທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດບໍ່ໄດ້ເປີດກອງປະຊຸມ) ແລະ ລາຍງານຕໍ່ປະທານປະເທດ ;
4. ອອກດຳລັດ, ມະຕິຕົກລົງ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຢີ, ຊັບພະຍາກອນແຫ່ງຊາດ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ການຕ່າງປະເທດ ;
5. ຈັດຕັ້ງ, ຊີ້ນຳ ແລະ ກວດກາການເຄື່ອນໄຫວຂອງບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ;
6. ຈັດຕັ້ງ ແລະ ກວດກາການເຄື່ອນໄຫວຂອງກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ;
7. ເຊັນສົນທິສັນຍາ, ສັນຍາກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ຊີ້ນຳການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາທີ່ໄດ້ເຊັນແລ້ວ ;
8. ງົດການປະຕິບັດ, ລົບລ້າງ ຫລື ຍົກເລີກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງຂອງກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການທີ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ຂັດກັບລະບຽບກົດໝາຍ ;
9. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ .

ມາດຕາ 71 (ໃໝ່). ລັດຖະບານ ປະກອບດ້ວຍນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ.

ລັດຖະບານມີອາຍຸການ ເທົ່າກັບອາຍຸການຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 72 (ໃໝ່). ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແມ່ນປະທານປະເທດເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງ ຫລື ປົດຕຳແໜ່ງ ພາຍຫລັງທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ຮັບຮອງເອົາແລ້ວ.

ມາດຕາ 73 (ໃໝ່). ນາຍົກລັດຖະມົນຕີເປັນຫົວໜ້າລັດຖະບານ ແລະ ຕາງໜ້າໃຫ້ລັດຖະບານ ຊີ້ນຳ ແລະ ອຳນວຍຄວບຄຸມວຽກງານຂອງລັດຖະບານ, ຊີ້ນຳວຽກງານຂອງກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ທະບວງ ແລະ ອົງການອື່ນໆ ທີ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ, ຊີ້ນຳວຽກງານຂອງແຂວງ ແລະ ນະ ຄອນ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫລື ປົດຕຳແໜ່ງລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ, ຮອງຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ຫົວໜ້າທະບວງ, ຮອງເຈົ້າແຂວງ, ຮອງເຈົ້າຄອງນະຄອນ, ເລື່ອນຊັ້ນ

ຫລືບົດຊັ້ນພັນເອກຂອງກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຕຳແໜ່ງອື່ນໆຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ບັນດາຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນຜູ້ຊ່ວຍວຽກນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຮັບຜິດຊອບວຽກງານໃດໜຶ່ງ ຕາມການມອບໝາຍຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ. ເມື່ອນາຍົກລັດຖະມົນຕີຕິດຂັດ ແມ່ນຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ເປັນຜູ້ວ່າການແທນ.

ມາດຕາ 74(ໃໝ່). ລັດຖະບານ ຫລືສະມາຊິກລັດຖະບານທ່ານໃດທ່ານໜຶ່ງ ອາດຈະຖືກສະ ພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາ ແລະລົງມະຕິບໍ່ໄວ້ວາງໃຈ ຖ້າວ່າຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ຫລືມີຢ່າງ ໜ້ອຍ ໜຶ່ງສ່ວນ ສີ່ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດທັງໝົດຫາກສະເໜີບັນຫານີ້ຂຶ້ນ.

ໃນໄລຍະເວລາຊາວສີ່ຊົ່ວໂມງ ພາຍຫລັງທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ໄດ້ລົງມະຕິບໍ່ໄວ້ວາງໃຈແລ້ວ ປະທານປະເທດມີສິດສະເໜີໃຫ້ສະພາແຫ່ງຊາດພິຈາລະນາຄືນໃໝ່. ການພິຈາລະນາເທື່ອທີສອງຕ້ອງ ຫ່າງຈາກການພິຈາລະນາເທື່ອທີໜຶ່ງສີ່ສິບແປດຊົ່ວໂມງ. ຖ້າວ່າການລົງມະຕິເທື່ອໃໝ່ຫາກບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມ ໄວ້ວາງໃຈອີກແລ້ວ ລັດຖະບານ ຫລືສະມາຊິກລັດຖະບານທ່ານນັ້ນຕ້ອງລາອອກ.

ໝວດທີ VIII
ການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ມາດຕາ 75 (ໃໝ່). ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແບ່ງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ອອກ ເປັນສາມຂັ້ນຄື: ຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນບ້ານ.

- ຂັ້ນແຂວງ ມີແຂວງ ແລະນະຄອນ. ;
- ຂັ້ນເມືອງ ມີເມືອງ ແລະເທດສະບານ ;
- ຂັ້ນບ້ານ ມີບ້ານ.

ແຂວງ ມີເຈົ້າແຂວງ, ນະຄອນ ມີເຈົ້າຄອງນະຄອນ, ເມືອງ ມີເຈົ້າເມືອງ, ເທດສະບານ ມີຫົວໜ້າ ເທດສະບານ, ບ້ານ ມີນາຍບ້ານ.

ເຈົ້າແຂວງ ມີຮອງເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນ ມີຮອງເຈົ້າຄອງນະຄອນ, ເຈົ້າເມືອງມີ ຮອງເຈົ້າ ເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ ມີຮອງຫົວໜ້າເທດສະບານ, ນາຍບ້ານ ມີຮອງນາຍບ້ານ ເປັນຜູ້ຊ່ວຍວຽກ. ໃນກໍລະນີທີ່ຈຳເປັນອາດຈະສ້າງຕັ້ງເຂດພິເສດຂຶ້ນ ຕາມການຕົກລົງຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ. ເຂດພິເສດມີ ຖານະທຽບເທົ່າກັບແຂວງ.

ມາດຕາ 76(ໃໝ່). ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນ, ເຈົ້າເມືອງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ລວມ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນການປະຕິບັດລັດຖະທຳມະນູນ ແລະກົດໝາຍ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທຸກມະຕິຄຳສັ່ງທີ່ຂຶ້ນ ເທິງວາງອອກຢ່າງເຂັ້ມງວດ ;
2. ຊີ້ນຳ ແລະກວດກາການເຄື່ອນໄຫວຂອງທຸກຂະແໜງການ, ທຸກຂັ້ນ ທີ່ຂຶ້ນກັບຂອບເຂດ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ;

3. ງົດການປະຕິບັດ, ລົບລ້າງ ຫລືຍົກເລີກຂໍ້ຕົກລົງຂອງທຸກຂະແໜງການ ທີ່ຢູ່ຂັ້ນຂອງຕົນ ຫລືຂັ້ນລຸ່ມ ທີ່ຂັດກັບລະບຽບກົດໝາຍ ;

ຄຸ້ມຄອງພົນລະເມືອງ, ພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ ແລະ ຄຳສະເໜີຂອງປະຊາຊົນຢູ່ໃນ ຂອບເຂດສິດອຳນາດຂອງຕົນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ;

4. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 77(ໃໝ່). ຫົວໜ້າເທດສະບານມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ໃນການວາງແຜນການ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການພັດທະນາຕົວເມືອງ, ບໍລິການສາທາລະນະໃຫ້ທົ່ວເຖິງ, ມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບ ຮ້ອຍ, ສະອາດ ແລະ ສວຍງາມ ໃນຂອບເຂດຕົວເມືອງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຜັງເມືອງ, ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 78. ນາຍບ້ານມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ມະຕິຄຳສັ່ງຂອງ ລັດ, ປົກປັກຮັກສາຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງບ້ານ ແລະ ພັດທະນາບ້ານໃຫ້ມີ ຄວາມໝັ້ນຄົງແໜ້ນໃນທຸກດ້ານ.

ໝວດທີ IX

ສານປະຊາຊົນ ແລະ ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ

ມາດຕາ 79 (ໃໝ່). ສານປະຊາຊົນແມ່ນອົງການພິພາກສາຂອງລັດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ:

1. ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ;
2. ສານອຸທອນ ;
3. ສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນ ;
4. ສານປະຊາຊົນເມືອງ ;(ເຂດ)
5. ສານທະຫານ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຈຳເປັນ ອາດຈະສ້າງຕັ້ງສານສະເພາະ ຕາມຂະແໜງການຂຶ້ນກໍໄດ້ ໂດຍການຕົກ ລົງຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 80(ໃໝ່). ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ແມ່ນອົງການພິພາກສາສູງສຸດຂອງລັດ.

ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ຄຸ້ມຄອງດ້ານບໍລິຫານຕໍ່ສານປະຊາຊົນທຸກຂັ້ນ, ສານທະຫານ ແລະ ກວດ ກາຄຳຕັດສິນຂອງສານດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 81(ໃໝ່). ຮອງປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ແມ່ນປະທານປະເທດເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງ ຫລື ປົດຕຳ ແໜ່ງ ຕາມການສະເໜີຂອງປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ.

ບັນດາຜູ້ພິພາກສາຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ, ປະທານ, ຮອງປະທານ, ບັນດາຜູ້ພິພາກສາຂອງສານອຸທອນ, ປະທານ, ຮອງປະທານ ແລະບັນດາຜູ້ພິພາກສາຂອງສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະ ຄອນ, ເມືອງ, ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າ ແລະບັນດາຜູ້ພິພາກສາຂອງສານທະຫານ ແມ່ນຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫລືປົດຕຳແໜ່ງ ຕາມການສະເໜີຂອງປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ.

ມາດຕາ 82. ສານປະຊາຊົນພິຈາລະນາຕັດສິນເປັນໝູ່ຄະນະ. ໃນເວລາພິຈາລະນາຕັດສິນ ຜູ້ພິພາກສາຕ້ອງເປັນເອກະລາດ ແລະມີແຕ່ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 83. ການໄຕ່ສວນຄະດີໃນທີ່ປະຊຸມສານ ຕ້ອງດຳເນີນຢ່າງເປີດເຜີຍ ເວັ້ນເສຍແຕ່ກໍລະນີທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ. ຜູ້ຖືກຫາມີສິດຕໍ່ສູ້ຄະດີທີ່ຕົນຖືກກ່າວຟ້ອງ, ທະນາຍຄວາມມີສິດຊ່ວຍເຫລືອທາງດ້ານກົດໝາຍແກ່ຜູ້ຖືກກ່າວຟ້ອງ.

ມາດຕາ 84. ຜູ້ຕາງໜ້າບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ມີສິດເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນຄະດີຢູ່ສານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 85(ໃໝ່). ຄຳຕັດສິນຂອງສານປະຊາຊົນທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດແລ້ວນັ້ນ ທຸກອົງການຈັດ ຕັ້ງພັກ, ອົງການຈັດຕັ້ງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ແລະພົນລະເມືອງທຸກຄົນ ຕ້ອງເຄົາລົບ, ບຸກຄົນ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງປະຕິ ບັດຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 86(ໃໝ່). ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ແມ່ນອົງການຕິດຕາມກວດກາການປະຕິບັດກົດໝາຍ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ;
2. ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນຂັ້ນອຸທອນ;
3. ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນ;
4. ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນເມືອງ;
5. ອົງການໄອຍະການທະຫານ.

ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

ຕິດຕາມກວດກາການເຄົາລົບລະບຽບກົດໝາຍຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະເປັນເອກະພາບຢູ່ໃນທຸກກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການທີ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ວິສາ ຫະກິດ, ລັດຖະກອນ ແລະພົນລະເມືອງ; ປະຕິບັດສິດກ່າວຟ້ອງ.

ມາດຕາ 87(ໃໝ່). ໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ຊຶ່ງນຳການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນທຸກຂັ້ນ.

ຮອງໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດແມ່ນປະທານປະເທດເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງ ຫລືປົດຕຳແໜ່ງຕາມ ການສະເໜີຂອງໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ.

ໄອຍະການປະຊາຊົນ ແລະຮອງໄອຍະການປະຊາຊົນຂັ້ນອຸທອນ, ແຂວງ, ນະຄອນ, ເມືອງ, ໄອຍະການທະຫານ ແມ່ນໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫລືປົດຕຳແໜ່ງ.

ມາດຕາ 88(ໃໝ່). ໃນເວລາປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນນັ້ນ ໄອຍະການປະຊາຊົນມີແຕ່ປະຕິບັດຕາມ ກົດໝາຍ ແລະຄຳສັ່ງຂອງໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດເທົ່ານັ້ນ.

ໝວດທີ X

ພາສາ, ອັກສອນ, ເຄື່ອງໝາຍຊາດ,

ທຸງຊາດ, ເພງຊາດ, ວັນຊາດ, ສະກຸນເງິນ ແລະນະຄອນຫລວງ

ມາດຕາ 89. ພາສາ ແລະອັກສອນລາວເປັນພາສາ ແລະອັກສອນທີ່ໃຊ້ເປັນທາງການ.

ມາດຕາ 90. ເຄື່ອງໝາຍຊາດຂອງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຮູບວົງມົນ ດ້ານລຸ່ມມີຮູບເຄື່ອງກົງຈັກເປັນແຂ້ວ ແລະໂບສີແດງຂຽນອັກສອນ " ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ", ສອງຂ້າງອ້ອມດ້ວຍຮວງເຂົ້າສຸກເປັນຮູບເພື່ອງພະຈັນ ແລະໂບສີແດງຂຽນອັກສອນ " ສັນຕິພາບ, ເອກະລາດ, ປະຊາທິປະໄຕ, ເອກະພາບ, ວັດທະນະຖາວອນ ", ລະຫວ່າງກາງ ຂອງສອງ ປາຍຮວງເຂົ້າມີຮູບທາດຫລວງ, ຢູ່ກາງຮູບວົງມົນມີຫີນທາງ, ທິ່ງນາ, ປ່າໄມ້ ແລະເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຕົກ.

ມາດຕາ 91. ທຸງຊາດຂອງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແມ່ນທຸງພື້ນສີຄາມ, ແຂບສີແດງ ແລະວົງເດືອນສີຂາວຢູ່ເຄິ່ງກາງຂອງທຸງຊາດ. ລວງກວ້າງຂອງທຸງເທົ່າກັບສອງສ່ວນ ສາມ ຂອງລວງຍາວ, ລວງກວ້າງຂອງແຂບສີແດງແຕ່ລະເບື້ອງເທົ່າກັບເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງລວງກວ້າງແຂບສີຄາມ ແລະວົງເດືອນສີຂາວ ກວ້າງເທົ່າກັບສີ່ສ່ວນຫ້າຂອງລວງກວ້າງແຂບສີຄາມ.

ມາດຕາ 92. ເພງຊາດຂອງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແມ່ນເພງທີ່ມີຊື່ວ່າ " ຊາດລາວ ".

ມາດຕາ 93(ໃໝ່). ວັນຊາດຂອງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແມ່ນວັນສະຖາປະນາ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ຄື: ວັນທີ 2 ເດືອນ ທັນວາ ປີ 1975.

ມາດຕາ 94(ໃໝ່). ສະກຸນເງິນຂອງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແມ່ນເງິນກີບ.

ມາດຕາ 95. ນະຄອນຫລວງຂອງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແມ່ນນະຄອນ ຫລວງວຽງຈັນ.

ໝວດທີ XI ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 96(ໃໝ່). ລັດຖະທຳມະນູນ ຂອງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແມ່ນ ກົດໝາຍພື້ນຖານຂອງຊາດ. ທຸກກົດໝາຍຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລັດຖະທຳມະນູນ.

ມາດຕາ 97. ມີແຕ່ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນ ລາວ ເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງມີສິດປ່ຽນແປງລັດຖະທຳມະນູນ.

ໃນການປ່ຽນແປງລັດຖະທຳມະນູນ ຕ້ອງມີສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ຢ່າງໜ້ອຍສອງສ່ວນສາມ ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກທັງໝົດ ເປັນຜູ້ລົງຄະແນນສຽງເຫັນດີ.

ມາດຕາ 98 (ໃໝ່). ລັດຖະທຳມະນູນສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດແຫ່ງ ສາທາລະ ນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003
ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ